

ಘನತೆಯಿಂದಲೇ ಸಾವನ್ನು
ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾವತೀವ್ರ
ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಅಷ್ಟೇ
ಘನತೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ
ಅಪರೂಪದ ಕಿರುಚಿತ್ರವಿದು.

■ ಗೌರಿ

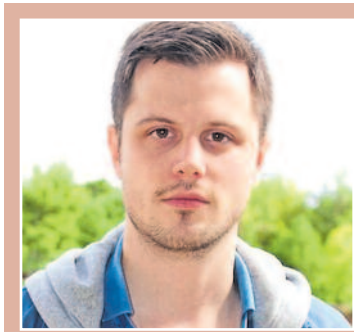
ಬದುಕಿನ ಗಡಿ ಮೀರಿದ ಪಯಣ

ಸಾವಿನ ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದು ರಹಸ್ಯ. ಅದು ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದೇ ಸಾವಿಗೆ, ಅದರ ಮೂಲಕ ಬದುಕಿಗೂ ಒಂದು ಘನತೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಸಹಜಬದುಕಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗುತ್ತಲೇ ಮನುಷ್ಯ ಮಿದುವಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅಸಹಾಯಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ದೇಹ ಬಲಹೀನವೂ ಮನಸ್ಸು ಅಸ್ಥಿರವೂ ಆಗತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಅದು ತಾನು ಬದುಕಿ ಬಂದ ದಾರಿಯೆಡೆಗೆ ಪದೆಪದೇ ತಿರುಗಿ ನೋಡಲು ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗುವ ಬದುಕು, ಬದುಕಲ್ಲ ಎನಿಸತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಬದುಕುವ ಆಸೆಯ ನಡುವೆಯೇ ಈ ಅನುದಿನದ ಅಂತರಗಂಗೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲು ಮನಸ್ಸು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತದೆ.

'ಫುಮ್ ದಿಸ್ ಡೇ ಫಾರ್ವರ್ಡ್' ಎಂಬ ಕಿರುಚಿತ್ರ ಸಾವನ್ನೂ ಬದುಕನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಂಕೀರ್ಣವೂ ಆದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವ ಘನತೆಯಿದೆ; ಸರಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಸರಿ ತಪ್ಪುಗಳ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ ಹೆಚ್ಚಲಾಗದಷ್ಟು ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿವೆ.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಜೀವನದ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಗಂಡ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ಕೃತಕ ಉಸಿರಾಟದಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕಣ್ಣನ್ನೂ ತೆರೆಯಲು ಆಗದಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಾಣಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಹೆಂಡತಿಗೂ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಆಸೆಯೂ ಆಗಲಾರದ ನಿಶ್ಚಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿ ಅದು.

ಅಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನ ಮೂಗಿನೊಳಗಿನ ಕೃತಕ ಆಕ್ಸಿಜನ್ ನಾಳ ತೆಗೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಆಮೇಲೆ ಕಾರಿನ ಇಂಧನದ ಹೊಗೆ ರೂಮು ತುಂಬುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.



ಹೆಸರು: ಫುಮ್ ದಿಸ್ ಡೇ ಫಾರ್ವರ್ಡ್
ನಿರ್ಮಾಣ/ನಿರ್ದೇಶನ: ಕ್ಯಾರಲ್‌ವ್ಯಾನ್ ಬೆಲ್ಲಿಂಜೆನ್
ಭಾಯಾಗ್ರಹಣ: ಟೋನಿ ಸಿ ಮಿಲ್ಲರ್
ಧ್ವನಿ ವಿನ್ಯಾಸ: ಗುಲುಂ ಸಿಮ್‌ಸನ್
ತಾರಾಗಣ: ಶೆಯಿಲಾ ಹ್ಯಾನ್‌ಕಾಕ್, ಕಾನರ್ ಹ್ಯಾರೀಸ್

ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಕೊಲೆ. ಆದರೆ ಅವಳ ಪಾಲಿಗೆ ಅದು ಕೊಲೆಯಲ್ಲ, ಬಿಡುಗಡೆ. ಅನುಕ್ಷಣದ ನೋಯುವ, ನವೆಯುವ ದಾರುಣತೆಯ ಅಂತ್ಯ. ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಗಳ ತುಂಬಿದಾಗ ತಾನೂ ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಗಂಡನ ಪಕ್ಕ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವರಿಬ್ಬರ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ತಾರುಣ್ಯದ ಪ್ರೇಮದ ಬಿಸುಟಿನ ನೆನಪುಗಳು ಮರುಕಳಿಸುತ್ತವೆ. ದೇಹ ಜರ್ಜರಿತವಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರೊಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಪುಟಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಪ್ರೇಮದ ದಿವ್ಯ ಒರತೆಯ ಮುಂದೆ ಸಾವೂ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಸಾವನ್ನು ನಗುಮೊಗದೊಂದಿಗೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಹದಿನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷಗಳ ಇಡೀ ಕಿರುಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವೃದ್ಧ ಹೆಂಗಸು, ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ ಅವಳ ಗಂಡನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ದಾಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಾವಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮಾತಿನ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಮಾತು ಮೀರಿದ ಭಾವಪ್ರವಾಹ. ಮಾತು ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಆಗದ ಹಾಗೆ ಪರವಶಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಆ ನಟನೆಗಿದೆ.

ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಅರೆಗತ್ತಲ ವಾತಾವರಣವನ್ನು, ಕಥನವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ರೊಮ್ಮಾಂಟಿಸ್‌ನ್ ಮಾಡಲು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವ ರೀತಿ ತುಂಬ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ. ಅಜ್ಜನ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳುವಿಕೆಯಷ್ಟೇ, ಟೀಪ್ ಕತ್ತರಿಸುವ ಸದ್ದು, ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿಯುವ ಹೆಜ್ಜೆ ಸದ್ದು, ಕಾರಿನ ಎಂಜಿನ್ ಸದ್ದುಗಳೂ ತೀವ್ರವೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವೂ ಆಗಿ ನಮ್ಮದೆಯೊಳಗೆ ಮಾರ್ದನಿಸುತ್ತವೆ.

ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಒಳಗಿಣುಕುವ ಬಿಸಿಲನ್ನೂ, ಕಾಫಿ ಬಟ್ಟಲ ಉಗಿಯನ್ನೂ, ಬಾಗಿಲ ಸಂಧಿಯಿಂದ ಕಾಣಿಸುವ ಮೃತ್ಯುಭೇತ ಅಜ್ಜಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವ ಮೂಲಕವೇ ಪ್ರತಿ ಪ್ರೇಮ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಸಾವು ಮತ್ತು ಬದುಕನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರದ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಚಲನೆಯ ಕ್ರಮವೇ ಸಿನಿಮಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಠ್ಯವಾಗಬಹುದು.

ಕಥೆ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ ಆಡಿ ತೋರಿಸುವುದಲ್ಲ; ತೋರಿಸುವ ದೃಶ್ಯಗಳೇ ಮಾತಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ದೃಶ್ಯಸಂಹಿತೆಗೆ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರ ತುಂಬ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ.



ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ
<https://bit.ly/3o0RvAK>
ಕೊಂಡಿ/ಕ್ಯೂಆರ್ ಕೋಡ್
ಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿ.